

Prejudiciniai klausimai

1 Ar į 1980 m. birželio 19 d. Konvencijos dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės (toliau – Konvencija) 1 straipsnio 2 dalies e punkte ir 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma I) ⁽¹⁾ 1 straipsnio 2 dalies f punkte numatytą išimtį iš taikymo srities taip pat patenka susitarimai tarp patikėtojo ir patikėtinio, kuris patikėtojo vardu dalyvauja komandinės ūkinės bendrijos kapitale, ypač tuomet, kai bendrovės įstatai ir patikėjimo sutartis yra glaudžiai susiję?

2 Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai:

Ar 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais ⁽²⁾ 3 straipsnio 1 dalis aiškintina taip, kad bendrovės su vartotoju sudarytoje patikėjimo sutartyje dėl narės komanditorės teisių esanti sąlyga, dėl kurios nebuvo atskirai derėtasi ir pagal kurią taikytina valstybės narės, kurioje yra komandinės ūkinės bendrijos buveinė, teisė, yra nesąžininga, jei vienintelis patikėjimo sutarties tikslas yra valdyti komanditorės teises, o patikėtoju suteikiamos tikrojo nario teisės bei prievolės?

3 Jei atsakymas į pirmąjį ar antrąjį klausimą būtų teigiamas:

Ar šis atsakymas pasikeis, jei ūkio subjektas, teikdamas paslaugas, kurias jis privalo suteikti, neturi vyksti į vartotojo gyvenamosios vietos valstybę, tačiau privalo perduoti vartotojui pelno dalį ir kitas turtines teises, susijusias su dalyvavimu kapitale, bei informaciją apie veiklą, susijusią su dalyvavimu kapitale? Ar svarbu, koks teisės aktas taikytinas tokiu atveju: Reglamentas „Roma I“ ar Konvencija?

4 Jei atsakymas į trečiąjį klausimą būtų teigiamas:

Ar atsakymas bus toks pat, jeigu dar buvo pasirašyta vartotojo paraiška dalyvauti kapitale jo gyvenamosios vietos valstybėje, ūkio subjektas internete pateikia informaciją apie dalyvavimą kapitale, be to, vartotojo gyvenamosios vietos valstybėje įsteigiama mokėjimo agentūra, kurioje vartotojas turi įmokėti įnašą į bendriją, nors ūkio subjektas neturi teisės naudotis šia banko sąskaita? Ar svarbu, koks teisės aktas taikytinas tokiu atveju: Reglamentas „Roma I“ ar Konvencija?

⁽¹⁾ OL L 177, 2008, p. 6.

⁽²⁾ OL L 95, 1993, p. 29.

**2018 m. balandžio 23 d. Nejvyšší správní soud (Čekijos Respublika) pateiktas prašymas priimti
prejudicinį sprendimą byloje Milan Vinš / Odvolací finanční ředitelství**

(Byla C-275/18)

(2018/C 221/14)

Proceso kalba: čekų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Nejvyšší správní soud

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: Milan Vinš

Atsakovė: Odvolací finanční ředitelství

Prejudiciniai klausimai

1. Ar teisę į prekių eksporto neapmokestinimą pridėtinės vertės mokesčiu (2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/ES dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos⁽¹⁾) (toliau – Direktyva 2006/112) 146 straipsnis) galima padaryti priklausomą nuo sąlygos, kad prekei pirma būtų taikoma tam tikra muitinės procedūra (*Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty*) (Įstatymas Nr. 235/2004 Sb., dėl pridėtinės vertės mokesčio) 66 straipsnis)?
2. Ar tokia nacionalinės teisės norma yra pakankamai pateisinama pagal Direktyvos 2006/112 131 straipsnį kaip kelio užkirtimo galimybės mokesčių vengimo, išsisukinėjimo ar piktnaudžiavimo atvejams sąlyga?

⁽¹⁾ OL L 347, 2006, p. 1.

2018 m. gegužės 4 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Komisija / Italijos Respublika*

(Byla C-304/18)

(2018/C 221/15)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama Z. Malůšková, M. Owsiany-Hornung, F. Tomat

Atsakovė: Italijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- pripažinti, kad atsisakydama pateikti 2 120 309,50 EUR tradicinių nuosavų išteklių, nurodytų pranešime apie nesumokėtas sumas IT(07)08-917, Italijos Respublika pažeidė įsipareigojimus pagal Tarybos sprendimo 94/728/EB, Euratomas⁽¹⁾ 8 straipsnį, Tarybos sprendimo 2000/597/EB, Euratomas⁽²⁾ 8 straipsnį, Tarybos sprendimo 2007/436/EB, Euratomas⁽³⁾ 8 straipsnį, Tarybos sprendimo 2014/335/ES⁽⁴⁾ 8 straipsnį, taip pat Tarybos reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1552/1989⁽⁵⁾ 6, 10, 11 ir 17 straipsnius, Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000⁽⁶⁾ 6, 10, 11 ir 17 straipsnius ir Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 609/2014⁽⁷⁾ 6, 10, 12 ir 13 straipsnius;
- priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Iš Komisijos turimos informacijos, pagrįstos Italijos Respublikos per ikiteisminę procedūrą pateiktais pranešimais ir duomenimis, matyti, kad 1997 m. vykdydamos kovos su sukčiavimu operaciją, kuria buvo siekiama užkirsti kelią užsienio apdoroto tabako kontrabandai, Italijos institucijos nustatė skolą muitinei, įskaitė ją į atskirą sąskaitą ir pranešė skolininkui apie mokėtinų muitų sumą. Kadangi ši skola buvo įskaityta į atskirą sąskaitą (B sąskaitą) ir nebuvo užginčyta, Italijos institucijos turėjo nedelsdamos ją surinkti, tačiau to nepadarė. Italijos institucijos laukė, kol bus baigtos skolininkams iškeltos baudžiamosios bylos, kad pradėtų surinkimo procedūrą; šios bylos buvo baigtos praėjus 6 metams po skolos atsiradimo ir nustatymo.

Muitai yra Sąjungos nuosavi ištekliai, jie turi būti renkami valstybių narių ir teikiami Komisijai. Valstybių narių pareiga nustatyti Sąjungos teisę į nuosavus išteklius atsiranda, kai tenkinamos muitų teisės aktuose įtvirtintos sąlygos (gyvendinant muitų mokėjimo prievolę mokėtinų muitų dydžio ir mokesčio mokėtojo nustatymas).